

БОРИС ПАСТЕРНАК В БОЛНИЦАТА

Превод от руски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

Стояха като пред витрина —
почти завирен тротоар.
Носилката внесоха, мина
и скочи отпред санитар.

И бързата помощ, извила
край входове, сгради, тълпи,
сред хаос от автомобили
в пламтящата нощ се стопи.

Милиция, улици, хора
проблясваха в нощния мрак.
А фелдшерката от умора
заклюма в ръка с амоняк...

Плющеше във дъжд и унило
шумеше самотен улук,
додето с реки от мастило
попълваха листа му тук.

Накрая бе сложен до входа,
бе пълно, не идеше сън —
повдигаше му се от йода
и духаше нейде отвън.

Прозорецът в своите квадрати
затворил бе късче простор.
В лица, коридори, халати
с тревога той впиваше взор.

Но в миг санитарката мярна,
от нейния вид жалостив
разбра — от ремонта навярно
не ще се измъкне той жив.

*И хвърли пак поглед прощален
в прозореца с мръсен калкан,
той, сякаш от искра запален,
от нощния град бе огрян.*

*Там всичко пламтеше и горе
в зари бе небето, и с клон
напираше кленът да стори
на болния сетен поклон.*

*„О, как съвършени са, боже,
делата ти — рече си той, —
стените и смъртното ложе,
градът и лицата безброй.*

*Аз взех сънотворното скрито
и плача сега примирен.
О, господи, как през сълзите
да видя, че ти си пред мен.*

*Какво, че не пада лъч ярък
над мене, как сладко така
се чувствам — безценен подарък
в пламтящата твоя ръка.*

*Завършвайки в тия постели,
усещам те с гаснеща кръв.
Държиш ме ти като изделие
и скриваш ме — пръстен в калъф.“*

1956

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.